

## Arrest

nr. 87 308 van 11 september 2012  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 24 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. LIPS loco advocaat S. DE VRIES en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren te Maiduguri op 7 januari 1985. U bent christen en Yoruba van etnische origine. U groeide op bij uw ouders te Pompomai, een wijk in Maiduguri. U ging een relatie aan met de moslim (N.U.). In januari 2010 ontdekte uw vader – die christen is – dat u uitging met een moslim en hij zei dat dit niet kon. U verliet het ouderlijke huis en rond mei 2010 ging u met uw partner (N.U.) samenwonen. U raakte zwanger van hem en in november 2010 vroeg u om zijn familie te ontmoeten. Zijn vader was boos omdat uw hoofd niet bedekt was en u christen bent. Umar zei tegen zijn vader dat hij met u wilde huwen en u zwanger was van hem. Zijn vader zei dat het huwelijk omwille van religieuze reden niet kon plaatsvinden. Sindsdien zag u Umar niet meer. Op 10 november 2010 kwam u terug van de markt en toen u aan het huis van Umar toekwam, werd u ontvoerd door onbekenden. U werd gedurende twee maanden opgesloten in een*

onbekend huis. Op een dag in januari 2011 hielp één van de bewakers u ontsnappen en hij bracht u naar iemand die u 'mommy' noemde. U bleef bij haar verborgen en op 10 maart 2011 beviel u bij haar van uw kind (J.A.). Op 7 juni 2011 vielen mensen van de sekte Boko Haram de kerk en de wijk waarin uw ouders woonden aan. Ook het huis van uw ouders werd aangevallen. Op 15 december 2011 vielen mensen het huis van 'mommy' aan en ze zegden dat ze u zochten. U verborg zich met uw kind onder kleding en de mannen die het huis doorzochten, vonden jullie niet. De vrouw zei nadien dat u niet bij haar kon blijven en u naar een vriendin van haar in Lagos moest gaan. Op 16 december 2011 namen u en uw kind de nachtbus naar Lagos waar jullie onderdak vonden bij de vriendin van 'mommy'. Op een dag belde 'mommy' haar op om te zeggen dat mensen van Boko Haram dreigden om naar Lagos te komen indien de vrouw u en uw kind niet uitleverde. De vrouw die jullie onderdak verleende kreeg angst en vroeg jullie om het huis te verlaten. U smeekte en kon toch bij haar blijven. Later gaf de vrouw u en uw kind een paspoort en ze zei dat jullie zouden reizen. Op 18 februari 2012 reisde u met uw dochter naar België, waar u op 20 februari 2012 een asielaanvraag indiende.

#### **B. Motivering**

**Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.**

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u vreest gedood te worden door de leden van Boko Haram, de religieuze sekte waar de vader en grootvader van uw dochter (J.A.) deel van zouden uitmaken, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

**Vooreerst kunnen ernstige bedenkingen gemaakt worden bij uw beweerde relatie met (N.U.) die moslim en lid van Boko Haram zou zijn.**

U verklaarde dat u een relatie aanging met (N.U.) en dat u – naargelang uw verklaringen - van januari 2010 (gehoor CGVS, p. 4) of mei 2010 (gehoor CGVS, p. 6) tot november 2010 (gehoor CGVS, p. 4) bij hem inwoonde. U stelde dat hij moslim was en dat zowel hij als zijn vader betrokken waren bij Boko Haram (gehoor CGVS, p. 4). U verklaarde hier echter vóór november 2010 niet van op de hoogte te zijn geweest, vermits uw vriend u dit had verzwegen en hij u bovendien had wijsgemaakt dat hij bekeerd was tot christen. Uw onwetendheid over de ware religieuze overtuiging van uw vriend, alsook over zijn betrokkenheid bij Boko Haram komt niet geloofwaardig voor. Indien u werkelijk gedurende enkele maanden permanent samenwoonde met iemand die betrokken was bij de uitgesproken islamitische groep Boko Haram is het volstrekt ongeloofwaardig dat u in niets zou gemerkt hebben dat hij in werkelijkheid moslim was en dat hij zich bovendien nog geloofwaardig zou hebben voorgedaan als christen, zoals u beweert. Men kan zich ook afvragen welk belang (N.U.) er bij had om u voor te liegen over zijn werkelijke geloofsovertuiging en over zijn betrokkenheid bij Boko Haram. Verder weet u niet wanneer (N.U.), de vader van uw dochter, geboren werd. Toen u gevraagd werd naar de namen van zijn ouders, kon u enkel zeggen dat de naam van zijn vader Mohammed is en zijn moeder dood is. Verder wist u niet of uw toenmalige partner broers of zussen heeft (gehoor CGVS, p.6-7). Toen u gevraagd werd waar de vader van uw kind momenteel is, gaf u aan het niet te weten en u weet evenmin of hij problemen kende wegens het zwanger maken van een christen vrouw zonder te huwen (gehoor CGVS, p.6 en p.11).

Gelet op bovenstaande onwetendheden betreffende (N.U.), uw voormalige partner en vader van uw dochter, maakt u uw relatie met (N.U.) niet aannemelijk, wat tevens de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolging omwille van deze relatie ondermijnt.

Verder gaf u aan dat u vernam dat (N.U.), de vader van uw dochter, net als zijn vader één van de leiders van de religieuze sekte Boko Haram is (gehoor CGVS, p.13). Hierbij kan niet alleen worden opgemerkt dat u dit enkel via derden vernam, er kan evenzeer worden opgemerkt dat het zeer ongeloofwaardig is dat één van de leiders van de religieuze sekte Boko Haram, een groepering die aanslagen tegen christenen pleegt en die streeft naar de invoering van de 'sharia' over heel Nigeria (zie administratief dossier), een christen vrouw bij hem zou laten wonen, een christen vrouw zwanger zou maken zonder met haar gehuwd te zijn en dat deze zou willen huwen met een christen vrouw. Verder is het ongeloofwaardig dat deze persoon bovendien met u naar zijn vader – die eveneens een leider van de religieuze sekte Boko Haram zou zijn – zou gaan om te zeggen dat hij met u wilde huwen, dat u zwanger was van hem en dit zonder dat hij u een sluier liet dragen (gehoor CGVS, p.4 en p.10-11).

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u uw relatie met (N.U.) niet aannemelijk, laat staan dat u aannemelijk maakt dat (N.U.) en zijn vader leiders van de religieuze sekte Boko Haram zijn. De door u beweerde vervolging die hieruit volgde is bijgevolg evenmin geloofwaardig.

**Vervolgens kunnen ernstige bedenkingen gemaakt worden bij uw beweerde ontvoering door Boko Haram en uw ontsnapping nadien.**

U verklaarde dat u op 10 november 2010 ontvoerd werd door onbekenden en u denkt dat u gedurende twee maanden opgesloten zat in een onbekend huis (gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd wie u aanviel op 10 november 2010, gaf u aan het niet te weten. Later gaf u aan dat de man die u hielp ontsnappen zei dat het mensen van Boko Haram waren. Toen u gevraagd werd de namen van de ontvoerders te geven, gaf u aan het niet te weten en u hen ook niet zag (gehoor CGVS, p.11). Toen u gevraagd werd waarom u ontvoerd werd, gaf u aan dat de man die u hielp ontsnappen zei dat het was omdat ze u wilden doden en uw kind nemen (gehoor CGVS, p.11). Er dient te worden vastgesteld dat u bovenstaande zaken enkel via derden vernam. Overigens kon u niet zeggen waar u werd opgesloten, gaf u aan de buurt niet te kennen en het adres niet te weten. Evenmin kon u de namen van uw bewakers geven (gehoor CGVS, p.11). Toen u verder gevraagd werd wie de persoon was die u hielp ontsnappen, gaf u aan dat hij zijn naam niet vertelde. U weet ook niet waarom deze persoon u hielp en had er geen idee van of hij lid was van Boko Haram (gehoor CGVS, p.12). Ook over de personen die u nadien onderdak zouden verschaft hebben, legde u vage verklaringen af. Toen u gevraagd werd wat de naam is van dat vrouw bij wie u van januari 2011 tot 15 december 2011 verbleef, gaf u eerst aan dat u haar 'mommy' noemde en later gaf u aan dat u haar echte naam niet kende (gehoor CGVS, p.4-5). Vanaf 16 december 2011 tot uw vertrek uit Nigeria zat u verborgen bij een andere vrouw in Lagos, maar haar naam wilde u niet geven (gehoor CGVS, p.5).

Men kan verwachten dat men preciezere herinneringen overhoudt aan een periode van opsluiting van twee maanden en een het onderduiken gedurende één jaar. Bovenstaande talrijke vage verklaringen en onwetendheden betreffende uw ontvoerders, uw opsluiting, uw ontsnapping en uw onderduiken ondermijnen verder uw asielrelaas.

**Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.**

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde 'Statutory declaration of age' toont slechts uw identiteit aan, welke niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. Het is wel bijzonder merkwaardig dat dit document zou zijn verkregen op basis van verklaringen die door uw vader op 2 januari 2012 voor de High Court of Justice Maiduguri zouden zijn afgelegd, vermits u tijdens het gehoor door het CGVS op 29 maart 2012 verklaarde volstrekt niet te weten waar uw ouders zich bevonden en voor het laatst in januari 2010 contact met hen te hebben gehad (gehoor CGVS, p. 3). U verklaarde ook meermaals tijdens dat gehoor dat uw ouders geen contact meer met u wilden en u meden (gehoor CGVS, p. 3 en 10), hetgeen het des te merkwaardiger maakt dat uw vader een dergelijke verklaring voor u zou hebben afgelegd. U kon overigens niet uitleggen hoe de vrouw via wie u het document verkeeg in contact raakte met uw ouders (gehoor CGVS, p. 9-10) en op de vraag waarom uw vader de verklaring deed voor de rechtbank indien hij niets meer met u te maken wilde hebben, antwoordde u enkel dat hij een goede katholiek was (gehoor CGVS, p. 10), hetgeen weinig overtuigend voorkomt. U legt tot slot geen enkel begin van bewijs voor van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten en legde geen documenten voor waaruit uw reisweg moet blijken.

**C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

**2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1.1. Uit het eerste middel kan worden afgeleid dat verzoekster zich beroept op een schending van artikel 1 van de Conventie van Genève.

Verzoekster betoogt dat zij voldoet aan de criteria van de vluchtelingendefinitie. Zij is moeten vluchten omdat zij christen is, ze kreeg geen hulp van de autoriteiten, ze kan de bescherming niet inroepen omwille van de beschuldiging dat zij behoort tot een bepaalde religieuze groep en ze beschikt niet over een intern vluchtalternatief. Zij zal zeker ontvoerd worden bij terugkeer en kan nergens om hulp vragen.

In een tweede middel voert verzoekster een schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet en van artikel 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Evenzeer beroept ze zich op artikel 8 juncto artikel 14 van het EVRM en een schending van het proportionaliteitsbeginsel.

In een derde middel beroept verzoekster zich op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het artikel 3 van het EVRM.

2.1.2. Bij brief van 5 juli 2012 brengt verzoekster een medisch attest bij waaruit blijkt dat zij lijdt aan een post-traumatische stressstoornis ingevolge de door haar ondergane gebeurtenissen in Nigeria.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. Omwille van hun onderlinge verwevenheid worden de drie middelen samen behandeld.

2.2.3. Wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, heeft de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. Verzoekster voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

Wat betreft de schending van artikel 8 van het EVRM, werpt verweerder terecht op dat de bestreden beslissing een asielaanvraag betreft en geen verwijderingsmaatregel bevat, zodat de inbreuk op het gezinsleven niet dienstig wordt aangevoerd. Bovendien kan niet worden ingezien hoe de bestreden beslissing artikel 8 van het EVRM schendt daar verzoeker nergens melding maakte van familieleden die in België zouden verblijven.

Verzoekster laat tevens na te verduidelijken op welke wijze de bestreden beslissing artikel 14 van het EVRM zou schenden.

Het proportionaliteitsbeginsel, dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel, is in onderhavige procedure niet aan de orde. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

Verzoekster brengt geen begin van bewijs bij inzake haar reisweg en vluchtmotieven, hetgeen een negatieve indicatie is voor haar geloofwaardigheid.

Verweerder oordeelde terecht dat het geheel niet aannemelijk is dat een lid van de Boko Haram, een militante islamitische organisatie die zich beroept op en geïnspireerd is door Al Qaeda en verantwoordelijk is voor honderden doden in Nigeria (zie landeninformatie in het administratief dossier) een relatie met verzoekster, die christelijk is, zou aangaan. Verzoekster, die peper verkocht op de markt (gehoor CGVS, p.9), toont niet aan dat zij een profiel heeft dat het interessant zou maken voor de Boko Haram opdat haar vriend zou moeten veinzen dat hij ook christelijk is. Verzoeksters verklaring dat zij als ongesluisde christelijke vrouw voorgesteld werd aan de vader van Umar om te huwen (gehoor CGVS, p.10) is in deze context dan ook niet aannemelijk.

Inzake de ontvoering die verzoekster zou hebben ondergaan blijkt dat zij dienaangaande niet het minste gegeven kan aanbrengen: zij is onwetend over de motieven, de plaats van opsluiting, haar bewakers, de persoon die haar hielp ontsnappen en diens drijfveren om haar te helpen ontsnappen. Verzoekster kan evenmin enig nuttig gegeven aanbrengen omtrent de twee vrouwen die haar nadien zouden hebben geholpen. Deze verregaande onwetendheid doet besluiten dat de voorgehouden reden van de beweerdte ontvoering door de Boko Haram ongeloofwaardig is.

Omtrent het bijgebrachte medische attest van Dr. S.D.M. dient te worden opgemerkt dat dit attest verzoeksters ontvoering bevestigt en melding maakt van een verkrachting tijdens haar opsluiting ingevolge dewelke zij zou lijden aan een post-traumatisch stress syndroom. Uit het gehoor van verzoekster, die werd bijgestaan door haar advocaat, blijkt echter dat er tijdens het onderdeel van het gehoor dat handelt over de kidnapping geen aanwijzing was dat het spreken over deze ontvoering een

psychologische of emotionele impact had op verzoekster (gehoor CGVS, p.12-13). In acht genomen dat verzoekster in het geheel niet aannemelijk maakt een relatie te hebben gehad met een persoon die behoorde tot de Boko Haram en dienvolgens door de Boko Haram werd ontvoerd, kan het medisch attest niet dienstig aangewend worden voor haar asielrelaas. Het eventueel aanwezige post-traumatische stress syndroom kan een verregaande ongeloofwaardigheid inzake een voorgehouden relatie met een Boko Haram-lid en daaruit voortvloeiende ontvoering niet herstellen.

Voormelde elementen leiden tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde relaas. Kritiek op overige motieven van de bestreden beslissing kan verzoeksters geloofwaardigheid niet herstellen.

De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (verder: EHRM) bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7). Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b van voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Gelet op voorgaande vaststellingen is de schending van artikel 3 E.V.R.M. niet aangetoond.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.1. Verzoekster betoogt dat zij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Verzoekster voert ter ondersteuning van haar vraag om subsidiaire bescherming geen specifiek element aan dat zich onderscheidt van haar asielrelaas. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

## **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS